

BRONKRUID TOCH IN SASSENHEIM GEVONDEN

Het is al weer enige tijd geleden (dec.'83) dat ik in de Strandloper een verhaaltje schreef over het voorkomen van Bronkruid (*Montia fontana*) op Offem.

Aan het eind van het stukje probeerde ik de lezers aan te sporen tot het zoeken van de plant in Sassenheim, omdat dat uurhok in de Atlas van de Nederlandse Flora nog open was. Het betrof hier uurhok 30.18 en als mogelijke groeiplaatsen werden genoemd het park (Rusthoff) en Huis ter Leede. Dit voorjaar heb ik me vrij intensief bezig gehouden met de inventarisatie van 40 stinzenmilieus in het gebied van Leiden tot Hillegom.

In Sassenheim kwamen daar eigenlijk maar drie terreinen voor in aanmerking, n.l. het kerkhof van de Ned.Hervormde Kerk, het park Rusthoff en Huis ter Leede. Deze terreinen leken me niet erg interessant, maar moesten voor de volledigheid wel enkele malen bezocht worden.

Alles viel echter reuze mee. In Sassenheim bleken toch nog wel enkele interessante stinzeplanten voor te komen, die niet bij het Rijksherbarium bekend waren.

Maar nu het Bronkruid. Op 23 mei, toen de stinzenplanten nagenoegd uitgebloeid waren, maakte ik nog een korte trip door het park Rusthoff en daar ontdekte ik onverwachts op één vochtig stuk enige vierkante meters van de bewuste plant ! Het Bronkruid dulde geen andere planten tuseen zich. Zeer toevallig kwam ik enkele dagen later Bronkruid ook nog op twee plaatsen bij Haarlem tegen (Elswood en Spaar en Hout). In Elswoud betrof het een buitengewoon grote groeiplaats ; de bedekking strekte zich uit over tientallen vierkante meters aan de noordzijde tussen oprijlaan en sloot.

Zo kunnen we dit mieze pietertje toch nog wel een tegen komen tussen Haarlem en Leiden.

J.M.de Graaf

=====

HET OOIEVAARSNEST NA EEN SEIZOEN , HOE EEN NIJLGANS SUCCES HAD

Het plaatsen van het ooievaarsnest op 1 maart j.l. in de Polder Hogeweg heeft bepaald geen periode van stilte rond de paalwoning ingeluid. In april werd éénmaal een Ooievaaresignaleerd door de heer Klinkenberg, die de vogel zag circelen boven het nest. Daar is het echter bij gebleven en er hebben dan ook geen ooievaars gebroed.

Wel werd steeds een paartje Nijlganzen in de buurt van het nest waargenomen, en al gauw bleek, dat zij de paal hadden bezet, om er te gaan broeden. Telkens was het mannetje in het weiland rond de paal te vinden, terwijl het vrouwtje - vanaf de grond onzichtbaar - hoog in het nest de eieren bebroedde. Indringers zoals kraaien en eksters werden met een felheid belaagd, die we maar van weinig vogels kennen. Ondanks zijn geringe wendbaarheid bleef het Nijlgansmannetje de kraaien al schreeuwend volgen, tot zij bij het nest vandaan waren.

Het was dan ook geen wonder dat het broedsel een succes werd en enkele weken later zwommen de ganzen met een achttal jongen in de Maandagse wetting.

In de jaren voordat het ooievaarsnest werd opgericht , werden de Nijlganzen regelmatig op Offem waargenomen in de buurt van de reigersnesten aldaar. Het lukte hen echter nooit een reigersnest te "kraken".

Zo'n hoog paalnest lijkt nogal ongewoon voor een gansachtige vogel. In Afrika maakt de soort echter regelmatig gebruik van oude nesten van b.v. de Goliathreiger en de Hamerkop. De gewoonte om hoog te broeden, hebben